

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO



ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Lipski Jacek

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2015 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Lipski Jacek	
6. LICZBA STRON/KART: 24		7. LICZBA SKANÓW: 24
8. DATA WYKONANIA: 2015	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		



1

Święte Grono Profesorskie
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie!

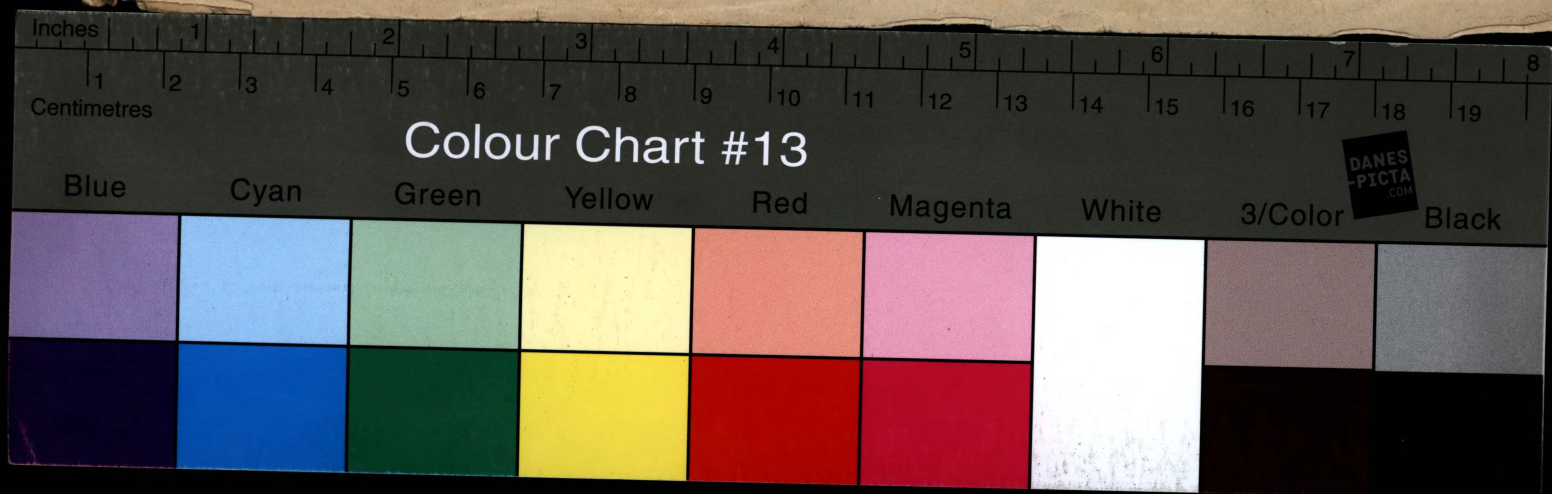
Niniejszy podpisany uprasza o dopuszczenie go
do egzaminów ścisłych z historii polskiej
i filologii polskiej, celem uzyskania
stopnia doktora filozofii.

Prosiłby swą popiera następującymi
dokumentami:

- 1.) Metryka chrztu
- 2.) Świadectwo dojrzałości
- 3.) Świadectwo odczytu (poim. dotychczas)
- 4.) Curriculum vitae
- 5.) Rozprawa naukowa p. A.
Rys obyczajów duchowności
polskiej w świetle aktów
kapitułnych XV wieku.
- 6.) Świadectwo seminaryjne (6)

Jacek Lipski

W Krakowie 30 listopada 1918 r.



gr

rom

Jack Sparke

77. 30. 1914

Kraków, dnia 4. grudnia 1918.-

JW Panom Profesorom
Drowi Semkowiczowi
" Sobieskiemu

przesyłam podanie p. Lipskiego z prośbą
o wydanie oceny na piśmie, czy na pod-
stawie załączonej rozprawy można kandy-
data dopuścić do rygorozów.

Dziekan Wydz. fil.:

W. J. Lus.

*Promocyja, dnia 11/III. 1919.
Promotor Prof. Semkowicz.*

4

*Do Lurichnego
Grone Profesorów
Mr. Jag.
w Krakowie*

*Jacek Lipski
stuch. II r. prawa*

*uprane o dopuszczenie
go do egzaminów
z historyi
i filologii polskiej, celem
uzyskania stopnia
doktora filologii.*

Curriculum vitae.

Urodziłem się w Twonieru 11 lipca 1892 roku.

Skołę ludową skończyłem w Bochni. Na podstawie egzaminu wstępnego uzyskałem do klasy pierwszej gimn. w Bochni.

Po przerwie dwuletniej, spowodowanej chorobą serca, przechodziłem jako uczeń prywatny klasy II i III gimn., poczem już bez przerwy jako uczeń publiczny, gimnazjum bocheńskie ukończyłem, gdzie także w roku 1912 uzyskałem świadectwo dojrzałości z odznaczeniem.

Wstąpiwszy w roku 1912/3 na wydział filozoficzny Uniw. Jag. poświęcałem się specjalnie studium historii polskiej; uczęszczałem na I roku na proseminaryum Prof. Bujaka.

W roku II przyszedł na seminaryum Prof. Tokana, przedłożyłem dwa referaty z zakresu historii powstania Kościuszkowskiego.

Z chwilą wybuchu wojny emigracyi do opuszczenia Krakowa, petnitem w powiecie bocheńskim obywatelski zastępcy komisarza przy Chorgwie Dmityja Bartoszewych. Zagrożony inwazyą, a nie mogąc z powodu choroby sercowej pełnić funkcji frontowych, wyjechałem na Uniwersytet wiedeński, gdzie uczęszczałem na seminaryum historyczne Prof. Fournier'a, przedewszystkiem jednak pracowałem w Instytucie dla badanie historii austr. nad paleografiją łacińską pod kierunkiem Prof. Ottenthala przez dwa półroczia.

Po powrocie do Krakowa (1916r) otrzymałem miejsce demonstratora przy katedrze nauk pomocniczych historycznych, które do dziś dnia zajmuję. W tymże roku 1916 złożyłem na seminaryum Prof. Kryżanowskiego referat pt.

"Stosunek Polski do Soboru bazylijskiego, na podstawie aktów kapitułnych", za który uzyskałem nagrodę seminarijną.

Pracując w dalszym ciągu nad aktami kapitułnymi, przedstawiłem w roku 1917 na seminaryum Prof. Bujaka referat:

"O czynach publicznych dycepry porannańskiej w XV w. na podstawie aktów kapitułnych."

W roku uk. 1917/8 napisałem się na wydział prawny, dla przetrześnięcia wiadomości z zakresu prawa kośc. i polskiego.

W roku 1918 ukończyłem cyklicznie prace swoje nad aktami kapitułnymi, które przedłożyłem jako dySSERTACYJĘ doktorską p. t.

"Rys obyczajów duchowieństwa polskiego w świetle aktów kapitułnych XV w."

Jacek Lipski

W Krakowie 30 listopada 1918 roku.

Ocena pracy p. Jacka Lipskiego pt. *Wyobrażenia duchowieństwa polskiego w świetle aktów kapitulnych XV wieku*.

Rozprawa p. Lipskiego wchodzi w zakres dziejów kultury i obyczajów i jako taka należy w literaturze naszej historycznej do prac rzadkich. Temat porzuty nie doczekał się u nas dotąd opracowania, tak, że rozprawa p. Lipskiego jest pierwszą próbą ujęcia w ramy całościowego rysów obyczajowości duchowieństwa średniowiecznego, któraś skłoniła próżny jej charakter oryginalny, z drugiej jednak strony następuje poczekanie historykowi niemałe trudności, gdyż nie mając na tem polu żadnych poprzedników, sam musiał sobie torować drogę, sam więc, przy braku jakiegokolwiek materiału i sam tworzyć dopiero konstrukcję, dla której nie miał żadnych wzorów. Jak w tych warunkach autor wywiązał się ze swego zadania?

Materiał źródłowy, na którym oparł się autor, zawarty jest w „*Acta capituli Cracoviensis et Rocensis selecta*” oraz w trzech tomach „*Acta capitulorum nec non iudiciorum ecclesiarum*”, obejmując w obs. his. XV w., do którego ograniczył autor ramy chronologiczne swej pracy, a góra 4500 zapisów, przyczem jednak autor przejrzał drugich tyle zapisów z wieku XVI, o ile one dotyczyć mogą stosunków poprzedniego stulecia. Ten tak obfity zasób materiału źródłowego wypryskał i opracował p. Lipski sumiennie i wykrepująco. Pierwe drobne opuszczenia i przeoczenia nie mogą wpłynąć na zmianę zasadniczych rysów pracy. Trzeba też przyznać, że autor dał sobie radę z rozmiarem i szeregiem materiału w ramach rozprawy, jakkolwiek ^{ugrupowanie jego} nie zawsze jest równomierne i np. zbyt wiele miejsca w stosunku do innych przebiegów zajmują konkubinat, co prawda, wyonawający się na pierwszy plan w obyczajach kleru średniowiecznego.

Ujemną stroną materiału źródłowego, który stwarza autorowi za poditaż opracowania, jest to, że jak wygłaskie tego rodzaju akta są bardzo - karne, ^{ma} ~~jest~~ on charakter jednostronny, dając pojąć przeważnie tylko ciemne strony życia i obyczajów. Odrzucił obyczaj.

9
jowasici nakreślony ściśle i wyrażenie tylko na tym podstawie tego ma-
teryału inni wypasili z natury rzeczy w barwach ciemnych, a gdy brach
naogół wydane go materiały, ilustrujące i jasne strony życia kłosa
średniowiecznego (samo ustawodawstwo tu mi wystarczy), trzeba była
kapitulne (i konsyktorackie) traktować z dużą dozą powściągliwości i nie-
traktować mylących z materiału kłosa ciemne psianym krytycy-
zmem. Autor na ogół rzucał sobie sprawę z natury źródła i z cha-
raktera wniosków, jakie na jego podstawie dawać się wydawały, mimo
to wrażliwość jego sugestji i nie potrafił przeciwstawić ~~z~~ siłę
jednostronnej treści rapież własny sąd krytyczny. Wskutek tego obraz,
jaki wypadł, przedstawia się czarno, daje prawie wyłącznie ujemne
strony obyczaju. Na usprawiedliwienie autora trzeba podnieść, że i
pierwszorzędny historyk polskiego obyczaju Władysław Borzyski w kła-
skom zwrócił uwagę na wiele „bram i lewów”, z tych samych
powodów nie ustrzegł się jednostronności i spotkał się w krytyce
z analogicznymi zarzutami. Autor nasz byłby uniknął tego
błędów, gdyby mógł być oparciem na statystyce, gdyby i ujął swój
materiał w cyfrowe wykazy, zestawiając np. ilość księży - przestępców
w danym ograniczonym obszarze czasu i miejscu ze statystyką
duchowieństwa w ogóle. Byłoby się wówczas niewątpliwie okazało, że sto-
sunek przestępców do ogółu duchowieństwa daje mierną odsetek. Takie
mimo jednak zbadanie sprawy stałoby na przeszkodzie tej okoliczności, że
wydawnictwo, na którym oparł się autor, stanowi tylko wybór materia-
łu, nie zaś jego całokształt. Z tego powodu nie można autora winić
o ranienie tej metody i jedynego zarzut, jaki go może spotkać,
to jest ten, że zwracając sobie sprawę z niebezpieczeństwa przejawiania
materiału, nie reagował dość silnie na wrażliwość, jakiej odnosił bierpo-
średnio ze (źródła swego).

Z temi zastrzeżeniami przyznać trzeba pracy p. dipistki pewną
wartość naukową, jako pierwszy tego rodzaju oryginalnej pracy źródło-
wej. Wartość ta osłabiają sprzeczne choćby pochopne miarę uogólnienia
i dość częste wnioski apodyktyczne, tak, że w obecnej formie nie
nadaje się ona do druku, uwzględniając jednak trudności, jakie stawia
młodemu autorowi sam temat, nieopracowany dotąd, oraz natura źródła,
trzeba ją uznać za odpowiadającą wymogom, jakie się stawia pracy
doktorskiej.

Kraków, dnia 8 grudnia 1918 r.

Władysław Semkowicz

Ocena

prawy pro gradu J. Józefa Lipskiego p.t. „Rys
obyczajowy dworównictwa polskiego w świetle
aktów Kapitułnych XV wieku.”

Autor wrodoł do tej pracy znalazł
zgrupowane przez Prof. Ulanowskiego w Warszawie
„Acta capituli Cracoviensis et Glocensis selecta”
i w 3 tomach „Acta capitulorum nec non iudiciorum
ecclesiasticorum.”

Wkład nieregularny, autor powtarza nie często.
Gdyż niegdyś przewidywał pewnych kwestyi tak np. sprawa
Konkubinatów wybijata ponad inne kwestye. Natomiast
autor pominał kwestye bardzo ciekawe, wiążące się
poniekąd z tematem jak sprawa kurytyzmu. Mści się
to na ogólnym ujęciu ogólnodziejowym. Tak np. w rozprawie
o kurytyzmie na str. 76 popełnia autor anachronizm
używając terminów „bracia cery” (terminy raczej XVI wieku)
„cray najostrejszych walk religijnych w Europie (termin
używany na określenie wieku XVI i pierwszej połowy XVII
a nie XV)

Autor za mało zaakcentował, że materia-
tu tak jednostronnego (jak sądy) trochę narabyt

Comme

rapport au grand d'Espagne et au duc de
Albuquerque, d'après les lettres de
don Juan de Mendoza, 1711.

Leur Excellence les Rois d'Espagne et de France

ont été informés par le Sr. D. Juan de Mendoza

de la découverte de l'or et de l'argent dans le

royaume de la Nouvelle Espagne, et de la

manière dont on les exploite.

Il est à remarquer que ces mines sont

trouvées dans des lieux très éloignés de la

ville de Mexico, et qu'elles sont

très riches en or et en argent.

On a vu par là que le Sr. D. Juan de Mendoza

a fait une découverte très importante.

Il est à souhaiter que les Rois d'Espagne et de France

soient satisfaits de ce rapport.

Le 1711

Le Sr. D. Juan de Mendoza a été nommé

conseiller de Sa Majesté Catholique.

pesymistyczny wypadu wyrok.

Sama knygyka zrodet noogot bardo vryna
i sumicenna. Znavstvo metody historycnej vytaicne.

*Inca ~~pays~~^{nica} bardzo wiele i ciatka ^{na} ~~w~~ ~~mnie~~ służyć
Kulturze Kłom i Polsce indywiduum.*

Barbro na ciekawe uwagi dotyczące zdradły
stanu u Krizy - Niemców.

Naogāt pīca ošponiada varinKom,
jakei si stavia oysertacyi daktorskiej.

W Krakowie, 20 grudnia 1918

Lobierki Waet.

Compensation for the work.

Some people would say that

the work is not worth the

money, but this is not the

case with the work.

There is a great deal of

work in the world.

There is a great deal of

work in the world.

We have to do it.

At the end

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU JAGIELLONIA

W KRAKOWIE

Nr. 424.

P R O T O K Ó Ł

jedno-godzinne rygorozum z filozofii z p.Lipskim odbytego
dnia 10.kwietnia 1919.-

O B E C N I :

Przewodniczący i egzaminator: Pro-Dziekan Prof.Dr.Rubeżyński

Egzaminator: Prof.Dr.Heinrich

Egzamin rozpoczął Prof.Dr. *Rubeżyński* o godz. 11 tej
i egzaminował do godz. 11 $\frac{1}{2}$ następnie egzaminował Prof.
Dr. *Heinrich* do godz. 12 tej

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *celujący*
d. j. w.

Rubeżyński
Heinrich

2857

16

Do

Świetnego Grona Profesorów

Wydziału *filosoficznego*

c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego

w

Krakowie.

Hajmowski Franciszek

Słuchacz *I* roku Wydziału *filosoficznego*

studium własnego

prosi o uwolnienie od czesnego.

2

załącznik

P R O T O K Ó Ł

dwu-godzinnego rygorozum z historii i języka polskiego
z p.Lipskim odbytego dnia 10.lipca 1919.-

O B E C N I:

Przewodniczący: Dziekan Prof.Dr.Klecki

Egzaminatorowie:	"	"	Semkowicz
	"	"	Chrzanowski
	"	"	Sobieski
	"	"	

rozp
Egzamin ~~rozpoczął~~ Prof.Dr. *Sobieski* o godz. 11 i egza-
minował do godz. 11m 40 następnie egzaminował Prof.Dr. *Semkowskiego*
do godz. 12m 20 w końcu egzaminował Prof.Dr. *Chrzanowski*
do godz. 1

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *Dostateczny*

d. j. w.

Plus.

W. Semkowicz
Sobieski
G. Chrzanowski

załącznik

2

prosi o uwolnienie od czesnego.

Stuchacz III roku Wydziału Filozoficznego
Stanisław Stanisławski

Krakowie.

w

c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego

Świętego Grona Profesorów
 Wydziału Filozoficznego

Do

143

Poinstradowan niniejszem, że p. Jacek Lipski brał udział w inwencjiach
w jego oddziale seminar. histor. i przedłożył dwa referaty, opracowane
sumiennie.

Wacław Tokan

Dyrektor Zgrom. seminar. histor.

Poradčan, ie p. Jereš Ljubi: predo:
 vrt v potrošnem letnem r. r. 1915/16
 v mojem seminaru (Mikšiča li:
 školi polihaj) vzpored p. L. "Stosunek
 Solih do sobor berykpraveo na prv:
 stare akto kapitulizac", ktorej
 urnaj za ravnostevnjak v kollektivnem
 z golvu 10 v portpenu barbo dobrym
 pred Mautem je ter do nacrtu
 sem. neryhej.

W Krakovi d. 20 lipca 1916.

Prof. Stanisław Kujawski

13226

Z drukiem fil. podległym mi
 mprosz do doktora pt. Rys obywatelstwa
 duchowenstwa pol. w XV w.

nie przecię 3 miesięcy, i obywatelstwa
 się je summa po upływie tego czasu.

Przeło 25. XI 1919.

Dziękuję

